

Gamtos mokslų ir žmogaus saugos diena



Kur tai matyta, nuo penktos klasės chemiją mokytis?!

kryžiažodį. Kryžiažodžiui galima buvo naudoti tik gyvūnų ir augalų pavadinimus. Žinoma, šiuo metu egzistuojančių mūsų Žemėje. Ne tik sugalvoti, tačiau ir gražiai apipavidalinti. Tiesą sakant, nemažai

Praeitame laikraščio numeryje buvo rašoma: „Rugsėjo 24-osios rytas. Bagaslaviškio Igno Šeiniaus pagrindinė mokykla. Nuskamba skambutis, kabinetuose, koridoriuose neįprastas šurmulyš. Kas čia šiandien vyksta?“ Šiuos žodžius galima pakartoti ir šiame laikraščio numeryje, tik pakeisdami datą: „Spalio 22-osios rytas...“ Šį penktadienį klasėse nuo pat ryto virė kūrybinis darbas. Mokiniai mokėsi suprasti chemines formules. Ir dar daugiau... Išsiaiškinę jų sudėtis, dar ir tų formulų erdvinis modelius privalėjo sukonstruoti. Be to, reikėjo sugalvoti ir ant didelio popieriaus lapo išbraižyti



Devintokams įdomu... Kažkas matyta... Bene fosforo rūgštelė išėjo?

(Tęsinys iš 1 psl.)



Aštuntokams dėmesys patinka, jie jaučiasi kaip žuvis vandeny...

neatspėtų žodžių liko iki šiol. Visi kryžiažodžiai dar iki šios dienos puikuoja I aukšto foje ant sienos, - taigi, mėgstantys galvas „palaužyti“ gali bet kada kibti į darbą.

Daugiausia emocijų sukėlė mokinių evakuacija iš mokyklos gaisro atveju. Evakuacija, tai organizuotas ir asmenų judėjimas į saugią vietą. Tai reikia atlikti kuo greičiau.

Vienodą maršrutą su dujokaukėmis turėjo įveikti visos klasės. Greičiausiai evakavosi devintokai. Galima sakyti, kad dešimtokams paskutiniu metu totališkai nesiseka. Jie parodė antrą laiką, kuris buvo vos viena sekunde blogesnis... Belieka kaip ir praeitą kartą konstatuoti, kad „visos pamokos galėtų būti tokios...“



Dešimtokai stebisi: „Vaje tau, kad nori... Ne molekulė, o visa Saulės sistema išėjo...“

Juoktis sveiką:

Petriukas skambina trečią valandą nakties pirmu pasitaikiusiu numeriu.

- Alioo!- atsiliepia mieguistas balsas.
- Tai ką, irgi nesimiega?- klausia Petriukas.

- Vaikai, kas yra egoistas? - klausia mokytojas.

- Egoistas - tai toks žmogus, kuris niekada negalvoja apie mane, - atsako Petriukas.

Kai Petriukas išlaikė teises, išvažiavo su tėčiu pirmą kartą pasivažinėti. Tėtis patenkintas išsėdo ant galinės sėdynės.

- Kodėl nesėdi priekyje?- klausia Petriukas.

- Kiek metų aš laukiau, kada galėsiu atsilyginti už viską, ką esi man iškrėtęs būdamas mažytis, piktdžiugiškai tarė tėtis.- Dabar, kai tu vairuosi, aš pešiosiu tave už plaukų, spardysiu sėdynę ir uždenginėsiu delnais akis.



Apie mus rašo rajoninė spauda. Ištrauka iš laikraščio „Širvintų kraštas“:

Tiesa apie narkomanus



Narkomanija yra neišgydoma liga - noras vartoti narkotikus liks visą gyvenimą. Tik valios pastangomis žmogus gali priešintis šiam norui visą gyvenimą ir tik nedidelė dalis narkomanų sugeba galutinai nutraukti narkotikų vartojimą. Narkotikų pardavėjai savo taikiniu dažniausiai pasirenka turtingus ar pasiturinčius asmenis ir jų vaikus. Jie nesiūlo narkotikų tiems, kurie neįstengia jų nusipirkti - narkotikai kainuoja nemažus pinigus. Narkotikai gali trumpam laikui pakelti nuotaiką, pagerinti savijautą, atitolinti nuo realybės, bet nepadaro žmogaus menininku ar genijumi. Ne kiekviena pasaka baigiasi laimingai...

Kaip užkirsti kelią narkotikų plitimui? Paprasčiausiais ir efektyviausiais būdas - jų nevirtoti. O ką gi

mano patys pažeidžiamiausi šioje kovoje su narkotikais – vaikai ir paaugliai? Kokia jų nuomonė? Mūsų mokykloje besimokančių mokinių nuomonė vieninga. Ją galima išreikšti vienu sakiniu: „Narkotikams ne!“ Ir iš tikrųjų per visą mokyklos gyvavimo istoriją nebuvo



Penktokai apie narkotikus turi savo nuomonę!

„išryškintas“ nė

vienas narkomanas. Gal tik vienas kitas norėjęs juos parduoti. Tiesa, pačiame Bagaslaviškio miestelyje buvo... Ši istorija yra plačiai nuskambėjusi ir žinoma visoje Lietuvoje. Buvo įdomu sužinoti, ar labai skiriasi, pavyzdžiui, penktokų ir dešimtokų supratimas apie narkotikų žalą. Jiems buvo pasiūlyta ant popieriaus lapelio parašyti porą sakinių apie narkotikus. Ne apie narkotikų žalą, o bendrai apie juos išsakyti savo nuomonę.

Vieninteliam dešimtokui Gražvydui savo nuomonei pareikšti dviejų sakinių neužteko: „Šiuo rašiniu noriu paaiškinti, kad narkotikai gadina žmogaus sveikatą ir gali jį pražudyti. Narkotikai – svaiginančios medžiagos, sukeliančios laikiną atsipalaidavimą ir malonumą, tačiau po kiek laiko sukeliančios psichologinę ir fiziologinę priklausomybę ir norą gauti jų daugiau. Jie naudojami ir medicinoje narkozei atlikti ar skausmui numalšinti. Narkotikų rūšių yra daug. Cigaretėse gausu nikotino, dervų, „žolės“, kurie išsiskiria rūkant ir gadina mūsų plaučius. Kokainas, hašišas... Narkotikai būna geriami, leidžiami į veną, uostomi milteliai. Visi jie kainuoja „kosminius“ pinigus.

Vartojant narkotikus galima susirgti nepagydomomis ligomis. Pavyzdžiui, nuo rūkymo galima „gauti“ plaučių, burnos, gerklės, liežuvio, lūpų vėžiu. Leidžiantis per nesterilias adatas galima užsikrėsti ŽIV, o vėliau ir AIDS. Tas pats gali atsitikti ir per lytinius santykius su užsikrėtusiu partneriu. Stipriai perdozavus, gali ištikti mirtis. Dar yra būtina problema. Pavyzdžiui, berniukas pabando narkotiką, nes jam pasiūlo draugai, po to jis pajunta norą jų gauti dar ir paprašo pas tėvus pinigų. Po kurio laiko jis pinigų pradeda prašyti pas gerus draugus. Galop įsiskolinęs draugams, pradeda jų vengti, bet narkotikų tai reikia... Tada pradeda iš namų slapta nešti vertingus daiktus, pinigus, papuošalus, aukso dirbinius. Tėvai, žinoma, pastebi, kad dingsta iš namų daiktai, o sūnus keistai elgiasi. Viskas išaiškėja...“

Iš mokinių atsakymų aišku, kad visi kvaišalų atžvilgiu yra „geriečiai“. Tik darosi keista, - dauguma apklaustųjų nenorėjo, kad jų vardai būtų minimi... „Nenoriu vartoti narkotikų, nes jie kenkia sveikatai, nuo jų po biški pradedi priklausyti. Tada reikia juos vartoti kiekvieną dieną. Aš esu prieš narkotikus.“ „Esamos prevencijos priemonės nepadedą mažinti narkomanijos. Kiek rašoma ir kalbama, kad tai blogai, vistiek jaunimas nekreipia į tai dėmesio. Narkomanijos liūne skęstantieji dažniausiai nebegali išsikapstyti.“ „Narkotikų vartoti nenoriu, net paragauti nesinori, nes žinau, jog paragavus galima užsikabinti. Bet jeigu už juos gerai moka, apsiimčiau juos pardavinėti.“ „Narkotikai yra patys blogiausi žmonių nuodai. Nevartuju jų, nes pamačiusi pasekmes, išsigandau... Pradėję juos vartoti, žmonės tampa visiškai nuo jų priklausomi. Nemėginkite vartoti narkotikų!“ „Narkotiku nevartuju ir nesiruošiu vartoti, nes galiu būti laiminga ir be jų. Girdėjau, kad paragavus, beveik neįmanoma sustoti...“ „Nevartuju narkotikų, nes: ir taip turiu ką veikti, nenoriu būti priklausomu nuo kažko, narkotikai sugadina gyvenimą, už pinigus, kuriuos narkomanai sukiša į narkotikus, galima nusipirkti „loptopą“ ar „mobiliaką“, narkomanų gyvenimas man ne prie širdies, - geriau jau tapti „bomžu...“ „Narkotikų nevartuju ir nevertosiu, - nes nenoriu. Kartą pabandęs, negali atsisakyti. Kiekvieną dieną galvoje sukasi mintis iš kur gauti dozę.“ „Niekada nevartojau narkotikų. Prie jų galima lengvai priprasti, o aš to nenoriu. Narkotikai yra brangūs. Žinau, kad vienas gramas žolės kainuoja daugiau nei dešimt litų.“

Penktokams buvo užduotas klausimas: „Ką darytum, jeigu tau pasiūlytų narkotikų?“ Penktokai atsakinėjo trumpai, tačiau vienareikšmiškai: „Jei man siūlytų narkotikų, tai aš neimčiau.“ „Jeigu einant gatve man pasiūlytų narkotikų, - aš atsisakyčiau. Kartą paragavęs, jau nebegali sustoti. Žmogus tampa psichiškai apsėstas. Narkotikų niekada nevartuočiau.“ „Jei man pasiūlytų narkotikų, tai aš juos nupirkčiau ir nuneščiau į policiją, kad tuos pardavėjus galėtų suimti.“ „Nevartuočiau, nes nuo narkotikų darosi bloga, pasidarai neprotingas, - norisi gerti, rūkyti, ką nors primušti. Labai kenkia sveikatai.“

„Pasakyčiau, kad neturiu pinigų ir nueičiau. Neimčiau todėl, kad kenkia sveikatai, nuo jų žmogus apsvaigsta, tada gali padaryti avariją, ką nors sugadinti, prarasti darbą.“ „Kam juos reikia ragauti? Vistiek nieko gero nebus... Reikia pasakyti: „Ne!“ „Jeigu man pasiūlytų narkotikų, lėkčiau nuo to žmogaus kuo toliau. Narkotikus vartoti pavojinga, nes gali perdozuoti ir mirti, gali pradėti pūti kojas, rankas. Pasidarai priklausomas nuo narkotiko, tampa nevaldomas.“ „Jeigu man pasiūlytų narkotikų, aš atsisakyčiau arba paimčiau ir slapčia išmesčiau ir sutraiškyčiau. Jų vartoti negalima.“ Šiek tiek iškalbingesni buvo septintokai ir aštuntokai: „Nuo narkotikų atsiranda priklausomybė. Jei per daug susileisi, tai gali numirti. Jei vaikai, užsidėję maišą ant galvos, per daug prisiuosto klijų, tai netenka sąmonės ir gali numirti. Narkotikams reikia pinigų, todėl narkomanas gali užpulti žmogų ir nužudyti.“ „Nenoriu vartoti narkotikus, nes nuo jų galima numirti. Atsiranda didelė priklausomybė. Vartojant narkotikus, galima sakyti, kad gyvenimo jau nėra. Ypač kokainą, heroiną ir kitus stiprius narkotikus. Silpnas narkotikas – žolės rūkymas. Aš prieš žolės rūkimą nesu prieš, tačiau jos rūkyti pats nenoriu.“ „Tai tikrai blogas dalykas. Žmonės pasidarą priklausomi nuo narkotikų. Nuo jų galima numirti, užsikrėsti kraujo ligomis.“

Tiesa, vienas „gudrutis“, ko gero, nutarė pajuokauti: „Narkotikai kenkia organizmui, tampama nuo jų priklausomu. Vartuju, man tas patinka, jaučiuosi laiminga(s) (redakcijos pastaba, - užsimaskavo!). Gyvenimas mano baisus ir tragiškas, prastai mokausi, dar rūkau ir pageriu. Dėl narkotikų žmonės viską parduoda, kad tik pabūtų apsvaigę. Jų gyvenimas beprasmis, kaip ir mano. Narkotikais prekiauju ti aštuonerius metus...“ Tik... protingi žmonės kalba, kad didelėje melagystėje visada yra ir dalelytė tiesos...



Ką reiškia devintokų pakelti nykščiai į viršų, spręskite patys...



Rašome apie mūsų mokyklos mokinius: „Mes apibėgome aplinkui Žemę...“

Bagaslaviškėčiai gerai pamena savos mokyklos šimto metų jubiliejaus šventę. Tada į šventę suvažiavo buvę abiturientai, - žinomi profesoriai, gydytojai, mokytojai... Tačiau abejoju, ar nors vienas iš jų žino, kad 1961 metais Bagaslaviškio vidurinę mokyklą baigė ilgų nuotolių bėgikas, sportavęs vienoje komandoje su Kęstučiu Orientu, kuris yra pagerinęs pasaulio uždarų patalpų rekordą 5000 m bėgime, Adolfu Aleksiejūnu, 1964 m. Tokijo olimpinėse žaidynėse pasiekusiu olimpinį rekordą 3000 m bėgime su kliūtimis, Anatolijumi Baranovu, Miuncheno olimpinėse žaidynėse maratono distancijoje užėmusiam 15 vietą. Tai - daugkartinis ilgųjų nuotolių bėgimo Lietuvos čempionas ir rekordininkas Laimutis Didžiokas.

Gimė Laimutis Jonavos rajono, Upninkų apylinkės Dienovidžio kaime pieno supirkimo punkto vedėjo šeimoje. Baigė Keizonių pradinę mokyklą. Kadangi artimiausia vidurinė mokykla buvo už 30 kilometrų, teko mokslus tęsti pas dėdę Bronių Didžioką Bagaslaviškyje. Čia jaunuolis gavo ir brandos atestatą. Tais pačiais metais išvažiavo į Vilnių ir įstojo į technikos mokyklą. Ją baigęs gavo prietaisų gamybos šaltkalvio įrankininko diplomą. Po poros mėnesių darbo skaičiavimo mašinų gamykloje jaunuolį pašaukė į kariuomenę. Po jos – darbas milicijoje, mokslas Minsko aukštojoje milicijos mokykloje, tarnyba Vidaus reikalų ministerijos kriminalinėje paieškoje. Vėliau darbas Transporto policijos valdybos štabe.



1967 m. birželio 25 diena, Panevėžys, IV-oji LTSR spartakiada, 5000 metrų distancija. Pirmas – K.Orientas (14,11,8), antras – A.Aleksiejūnas (14,15,8), trečias – A.Baranovas (14,21,6) ir ketvirtas – L.Didžiokas (14,23,4).

Žinoma, vyresnio amžiaus Lietuvos žmonėms, ypač sporto mėgėjams, šio bėgiko priminti nereikėtų. Daug metų jie matė Laimutį šalies stadionuose ir krosų takuose petis petin bėgusį su pasaulio, Europos, tuometinės Tarybų Sąjungos čempionais ir rekordininkais, matė ant nugalėtojų pakylas, žinoma ne visuomet ant aukščiausios. Pasak Laimučio sunku buvo varžytis su tokiomis pasaulio garsenybėmis,

kaip A.Aleksiejūnas, K.Orientas R.Bitė, A.Baranovas, V.Dudinas ir kitais. „Vienai kartai mūsų buvo per daug, buvo ankšta ant pjedestalo. Bet pasitaikydavo ir juos aplenkti“, - prisimena sportininkas. L.Didžiokas bėgo Berlyno, Maskvos, Kijevo, Veimaro, Jenos, Olštyno, Erfurto, Košicės stadionuose, ne kartą dalyvavo ir tapo prizininku to meto populiariose tarptautinėse varžybose: brolių Znamenskių memoriale Lužnikų stadione Maskvoje, bėgime Trakai-Vilnius, dalyvavo įvairiose spartakiadose. Laimutis yra istorinio bėgimo iš Senųjų - 1969-ųjų į Naujuosius - 1970-uosius metus nugalėtojas. Tada toks bėgimas buvo labai populiarus Brazilijoje, San Paulo mieste. Ten susirinkdavo sportininkai iš įvairių pasaulio šalių Senųjų metų palydoms. Taigi, tokias varžybas bene pirmieji tais metais surengė ir lietuviai. „Gedimino aikštės Bokšto laikrodis lėtai skaičiavo paskutiniąsias 1969-ųjų minutes. Aikštės viduryje žibėjo žaliaskarė blizgučiais nusagstyta eglė. Spaudė šaltukas. Termometras rodė gerokai virš dvidešimt laipsnių šalčio. Įvairiaspalvių raketų fejerverkas nutvieskė dangų. Startas! Visas jaudulys dingo pirmas, o mane pats pirmas pasveikino Senis Šaltis. Gedimino aikštės Bokšto laikrodžio rodyklės artėjo prie dvyliktos. Starto laukė Naujieji Metai! Visam gyvenimui įstrigo šios džiugios akimirkos“, - prisimena Didžiokas. Laimutį kartu su kitais žymiais to meto bėgikais treniravo garsus treneris Viktoras Barkalaja, kuriam šiais metais suėjo 93 metai. Tada patekti į šio trenerio grupę buvo nelengva...



Laimutis Didžiokas (Nr.153) – LTSR IV-osios spartakiados čempionas 10 000 metrų distancijoje. 1967 m. birželio 23 diena, Panevėžys.

Labai prasmingai skamba sportininko žodžiai, kurie buvo dar prieš penkerius metus ištarti ir „juodai ant balto“ užrašyti mylimam treneriui: „Visi mes iš ten išėję... Tas adresas: Vingis, Barkalajos alėja. Tenai, per tuos treniruočių metus, per šaltį ir karštį, per sniegą ir smėlį mes apibėgome aplinkui Žemę... Kai kas – du kartus!“

...ir vėl tas Petras...

Mokytoja liepė vaikams nupiešti lauke besiganančią karvę. Petriukas atnešė tuščią popieriaus lapą. Mokytoja ir klausia Petriuko:

- O kur žolė?
- Ją suėdė karvė.
- O kur tada pati karvė?
- O ką ji ten veiks, kur nėra žolės?

Petriuko paklausė, ar jis gali prisiminti savo gyvenimo pačius laimingiausius 5 metus.
- Žinoma, tai buvo tada, kai aš mokiausi pirmoje klasėje.



Mes gyvename???!...!



Vygantas, Petras ir Žygimantas turgelyje Gelvonuose

Gal kas galvoja, kad pradinukai mišrainės nemoka pagaminti?



Sunkūs pirmieji metai. Laisvėn norisi...



Trys karžygiai: „Gal kam reikia malkų pakrauti?..“



Prasitrynėm septynis metus, tai likę trys greitai prabėgs...

Fotografuokite!!!

Į ...įdomias mokyklos gyvenimo akimirkas ir neškite į redakciją (chemijos kabinetą)

Įdomiausias nuotraukas spausdinsime „Šeiniuke“, o autoriams skirsime... (atspėkite).



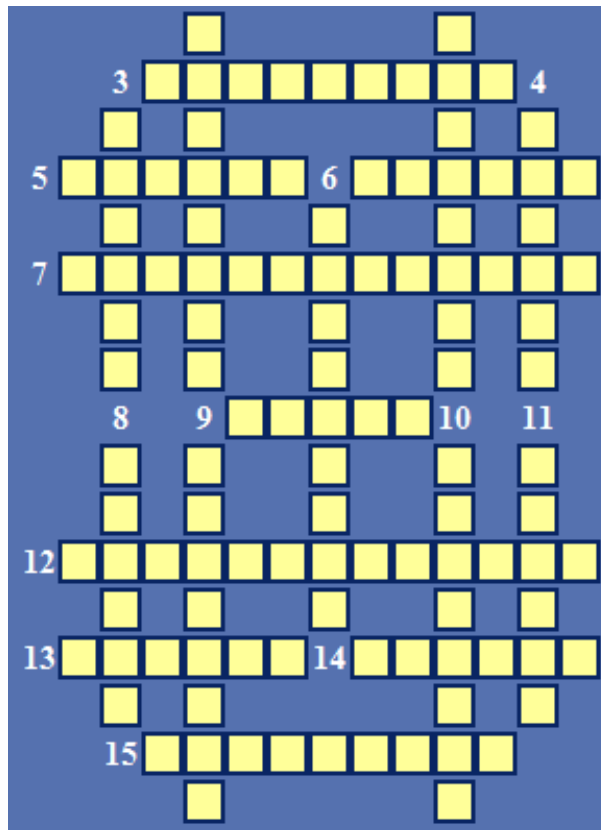
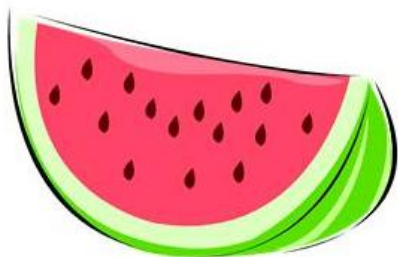


Gudrusis Apuokas sugrižo

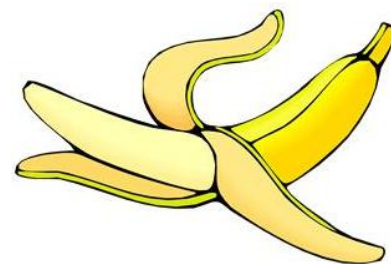
ir skelbia pirmąjį

„Gudručių konkursą“ turą

Kryžiažodis „Mozaika“



Visi gudručiai, teisingai išsprendę kryžiažodį, trauks burtus... Du laimingieji gaus... Tačiau tegu tai būna siurprizas.



HORIZONTALIAI :

3. Bulvinių šeimos nuodingas augalas stambiai dantytais lapais.
5. Planeta.
6. Vasarą įminganti gėlųjų vandenų žuvis.
7. Trumpas geležinkelis su lynine traukle.
9. Storas vyriškas balsas.
12. Specialistas, nustatantis maisto produkto kokybę pagal skonį, kvapą.
13. Rasto dalis, naudojama kaip atrama malkoms skaldyti.
14. Giminystės terminas.
15. Anglų rašytojas, aprašęs Mauglio gyvenimą ir nuotykius džunglėse.

VERTIKALIAI :

1. Teorija, teigianti, kad genetikos principais galima gerinti žmogaus paveldimas savybes.
2. Kurio nors tikslu suskirstytos teritorijos vienetas.
3. Į laikrodį "įmontuotas" paukštis.
4. Garso virpesių suvokimas, būtinas muzikos atlikėjams.
6. Garsinis automobilio signalas.
8. Medis, kurio lapas nupieštas vienos valstybės vėliavoje.
9. Mėnulio fazė.
10. Ilgai nedirbama žemė.
11. Mėnuo.

Mintys apie rudenį...

Neleisiu rudeniu šį kartą gadinti man nuotaikos. Kad ir kas bebūtų jis nuo mano veido nenuims šypsenos, kuria aš galiu pataisyti nuotaiką draugui. Šis ruduo neatims iš manęs mažos mergaitės svajonių ir vilčių. Neleisiu jam pasisavinti gražių sapnų, gerų norų, laimingų akių...

Aš susidraugausiu su rudeniu tam, kad jis man parodytų tik mieliausias savo vertybes. Jei nepavyks tapti gerais draugais aš būsiu jo priešė, kuri nepasiduos jam. Aš mušiuos ir spardysiuos bet jis manęs nesužlugdys. Tik ne šis ruduo. Tik ne po tokios vasaros...